

Nemzetközi szövetkezeti nap Nagykörösön

Az Országos Szövetkezeti Tanács vasárnap Nagykörösön rendezett ünnepségen emlékezett meg a nemzetközi szövetkezeti napról, amelyen megjelent dr. Romány Pál mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszter, Cseryenka Ferencné, a Pest megyei pártbizottság első titkára, Szabó István, a Termelőszövetkezetek Országos Tanácsának elnöke, dr. Molnár Frigyes, a SZÖVOSZ elnöke, Molnár Károly belkereskedelmi miniszterhelyettes, Herczeg Károly, a SZOT titkára, S. Hegedűs László,

a Hazafias Népfront Országos Tanácsának titkára, dr. Mondok Pál, a Pest megyei tanács elnöke, Rév Lajos, az OKISZ elnöke. Ott voltak Bács-Kiskun és Szolnok megyék szövetkezeti vezetői is. Az ünnepség résztvevőit Kovács Zoltán, a szövetkezetek Pest megyei bizottságának elnöke köszöntötte, majd felolvasta Losonczy Pálnak, az Elnöki Tanács elnökének üdvözlő táviratát. Ezután dr. Molnár Frigyes, az Országos Szövetkezeti Tanács alelnöke, a SZÖVOSZ elnöke mondott ünnepi beszédet.

Újabb rektori megbízatások

A Minisztertanács a mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszter előterjesztésére dr. Somos András Allami és Kossuth-díjas egyetemi tanárt a Kertészeti Egyetem rektori teendőinek ellátására kapott megbízást, alól felmentette, és dr. Di-mény Imre egyetemi tanárt a Kertészeti Egyetem rektori teendőinek ellátásával háromévi időtartamra megbízta.

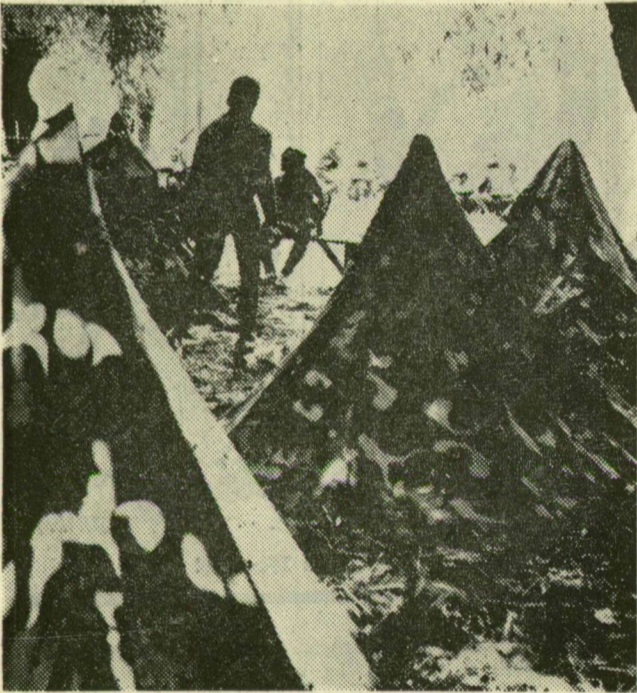
A kormány dr. Kovács Ferenc egyetemi tanár, az Állatorvostudományi Egyetem rektora; dr. Cziráki József egyetemi tanár, a Soproni Erdészeti és Faipari Egyetem rektora; valamint dr. Pethő György egyetemi tanár, a Gödöllői Agrártudományi Egyetem rektora megbízását további három évre meghosszabbította.

Ifjúgárdisták seregszemléje

A lövészet egy pillanata a harci túra közben.

A Tisza-parton sátoroztak a szemle résztvevői.

Vasárnap ért véget Csongrádon az ifjúgárdisták megyei szemléje. A szemle 250 résztvevője már pénteken megérkezett Csongrádra, ahol a Tisza-parti kempingben vertek sátrat. A megye városai és járásai egy-egy szakasszal vehettek részt a szemlén, kivéve Szegedet, ahonnan két szakasz indult. A szakaszok tagjait a legjobbak közül válogatták össze.

Az ifjúgárdisták a kétnapos szemlén elméleti és gyakorlati ismereteikről egyaránt számot adtak, bizonyítva, hogyan használták fel az 1974-75-ös mozgalmi évet a szükséges ismeretek elsajátítására. A pontversenyben, az értékelésnél figyelembe vették a táborrendet, volt alaki és menetelverseny, fegyveres váltófutás és úszás, kispuskával lö-

vészverseny. Vasárnap délután rendezték meg a harci túrát, amelyen elméleti kérdésekre kellett válaszolni, a gyakorlatban pedig gránát-dobás, szennyezett terepszakasz leküzdése gázálarcban, elsősegélynyújtás, kötélfűzés vagy gerenda leküzdése, lövészet szerepelt, s megfigyelési képességéből is vizsgáztak.

Az MHSZ, a munkásörtség, valamint a csongrádi pártbizottság, a tanács és KISZ-bizottság aktív segítségével rendezett megyei szemle jól sikerült. Legjobbnak a városi ifjúgárdisták bizonyultak, a szegediek és a szegedi járásiak előtt. Tehát a vásárhelyiek jutottak tovább az Ifjú Gárda országos szemléjére, amelyet Szolnokon rendeznek, augusztusban.

A budapesti pártbizottság ülése

A Budapesti Pártbizottság Katona Imre első titkár elnöklétével, hétfőn ülést tartott. Az ülésen részt vettek a kerületi pártbizottságok első titkárai, a fővárosi tanács elnökhelyettesei, a budapesti társadalmi és tömegszervezetek vezetői és a pártbizottság osztályvezetői. Az ülés napirendjén szerepelt az MSZMP KB 1975. július 2-i üléséről szóló tájékoztató. Somogyi Sándor, a pártbizottság titkára az 1975. évi országgyűlési választások tapasztalatairól, Gényi Kálmán, a pártbizottság titkára, a KB 1974. december 5-i határozata végrehajtásának tapasztalatairól adott tájékoztatót. Ezt követően az ülés megvitatta a pártbizottság 1975. második félévi programját és munkatervét. Az ülésen részt vett és felszólalt Biszku Béla, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a KB titkára.

Találkozás

Mielőtt felszállt a vonatra, magához ölelte a feleségét, hatéves kisfiának, Edisárnak barackot nyomott a kobakjára, a levegőbe dobta, s nevetve kapta el a kis Nanát. Aztán, amíg látta őket, in-tegetett a vonat ablakából. Búcsút intett. A családja akkor látta utoljára David Alekszandrovics Gabinyát, közlekedési mérnököt, a Vörös Hadsereg századosát. De ezt akkor még egyikük sem sejtette.

vas, Sziharulidze grúz író háborús naplóját. A 103. oldalánál tart, ismerős névre figyel fel. Az író Budapes-ten együtt harcolt egy mér-nökkel, akit D. A. Gabinyá-nak hívtak. Újra elolvassa, harmadszorra már hangosan, az egész családnak. Azt már tudták addig is, hogy a papa valahol Magyarországon esett el, talán most majd többet megtudhatnak.

alig tudja befejezni a né-hány üdvözlő mondatot, pe-dig kívülről fújta még teg-nap is. Együtt mennek át a Dugonics-temetőbe. A gyere-kek útközben áhítattal nézik a vendégeket. Hogy is kelle-ne most viselkedni? Még szerencse, hogy itt a tanár-néni is, úgy érzik, egyetlen szót sem tudnának most ki-mondani oroszul. Pedig ké-szültek nagyon.

ÁPRILIS NYOLCADIKÁN

Haladt a front nyu-gra felé. Nehezen kimondható, furcsa nevű vá-rosook, falvak nevét tanulták meg a katonák. Püspökla-dány, Köröstarcsa.

A százados a háború előtt a vasútnál dolgozott. A Du-nába zuhant vasúti hidat nézte. „Most Budapesten harcolunk” — írta a családjá-nak. Az utcai harcokban sebesült meg. A németek lőték a kórházba is. A beteget biztonságos helyre, a már felszabadult Szegedre szállí-tották. Április negyedik nap-ján, az eszméletlenség kódé-n át, egy mosolygó ápolónő ar-cát látta. A kórházi naplóba csak ennyit jegyeztek be a neve mellé: 1945. április 8. Négy nappal élte túl a Ma-gyarországon folyó harc be-fejeződését.

A gyerekek felnőttek. Edi-sár geológus lett Tbiliszi-ben, Nana laboráns egy geofizika-i intézetben. A mama nyugdíjas, három unokáját maga köré gyűjti, mesél nekik. Egy vasárnap délután együtt van a család. Edisár felesége, Tutia könyvet ol-

HUSZON- NYOLC ÉV UTÁN

A Gedői iskola úttörői megkeresik a sírt, s megfo-galmazzák a levelet: megta-láltak. Már 1975-öt írnak a naptár első lapjára. A raj-naplóban rögzítik „Az én hazám” akció eredményeit. „Levelet írtunk egy szovjet hős Grúziában élő hozzátar-tozóinak, akik júliusban Magyarországra látogattak. A százados sírjának gondo-zását rajunk vállalta.” A család július 5-én érke-zik Szegedre. Virággal vár-ják őket az iskola előtt. Márta hangja megbicsaklik,

TALÁLKOZÁS, CSENDEN

Szabályos rendben sorakoz-nak a kótáblák. A kis csoport meg-áll az egyiknél. Véletlen, hogy épp egy fűzfánál. Míg Nana és Tutia a virágokat rendezik, míg Edisár és fia, a kis David otthon földet szórnak a sírra, senki sem szól. A napfényes Grúzia földje vörösebb, mint az it-teni. Egy darázs sértődötten száll tovább a fehér kard- virágról, Tbiliszi vörösbarna földje a szárnyára hullt. A fehér zsebkezdők visz-szakerülnek a táskákba. Az első, halk szót mindenki megérti: szpasziva. Most kel-lene szólni, hogy nincs mit köszönniük, hogy... mennyi mindenről nem lehet beszélni. Marad hát a csend, s még néhány óra múlva, a Virág kuckúszda teraszán is félbe-marad egy-egy mondat, a nevetést is megszakítja egy sóhaj. Aztán a mamáról beszél-nek, aki nem jött el, mert öt már kímélni kell a megráz-kódtatástól, akinek álmaiban hadd éljen csak tovább az az itegető fiatalember, az a harminc évvel ezelőtti emlékkép.

Kötik a jövő évi vágóállat- értékesítő szerződéseket

A szerződések feltételeiben jelentősebb változásra nem került sor, a jövő évre szóló megállapodások tartalmilag és formailag is változatlano-k maradtak. Nem tekinthető ugyanis új feltételnek az a módosítás, amely az ÁH-MEM együttes utasítá-sára a hizott sertések értékesítési súlykategóriájában már korábban bekövetkezett. Ennek megfelelően a serté-sek súlyhatára és ára az alábbiak szerint alakult: fe-hér hússertés, 95-115 kg között, kilónként 24 forint; hús- és húsjellegű sertés, 95-115 kg között, kilónként 23,70 forint; fehér hússertés, hús és húsjellegű sertés, 115 kg felett, kilónként 21,80 forint.

A hizott sertések felső súlyhatára vonatkozó ren-delezést az 1975. május el-sejétől, az alsó súlyhatára vonatkozó előírást pedig az 1975. szeptember elsejétől felvásárlásra kerülő hizott sertéseknél alkalmazzák, a

rendelkezéseknek megfele-lően. Miután az utasításnak a felső értékesítési súlyha-tárra vonatkozó része már májusban életbe lépett, ezért ennek a feltételnek a jövő évi szerződésekbe történő „beépítése” nem tekinthető új szabályozásnak, inkább a már alkalmazott gyakorlat folytatásának tartják az áll-atforgalmi és húsipari szak-emberek.

A vállalatok július elején a téeszakkal, valamint a ház-táji és egyéni gazdaságok-kal a sertésre és a szarvas-marhára egyaránt nyomban megkezdtek az értékesítési szerződések megkötését. Erre a folyamatra azért van szükség, mert el akarják ke-rülni az „évváltásnál” bekö-vetkező esetleges megtorpan-ást, aminek hatása jövőre jelentkezne akkor, amikor a hizott sertéseket átveszik és a feldolgozás után a fo-gyasztókhoz továbbítják. Az Állatforgalmi és Húsipari Tröszt illetékesei hangsú-

lyozták, miután a termelői érdekeltség minden tekintet-ben változatlan, a szerződé-ses kapcsolatokat folyamato-san kell kialakítani a továb-biakban is, s a zavartalan, kiegyensúlyozott húsellátás érdekében a szerződéskötést még átmenetileg sem szü-ne-teltetik.

Külön felhívják a figyel-met a megállapodások alá-írásánál arra, hogy az idei kedvező tapasztalatok alap-ján tovább kell növelni a szerződések teljesítésének pontosságát, a hizott állato-kat a szerződési határidőnek megfelelően kell átadni és a húsipari üzemeknek is az eredeti megállapodás szerint kell fogadniuk az állatszál-lítmányokat.

A sonkatermés-értékesítési akcióról — a korábbi évek gyakorlatának megfelelően — csak később intézkednek, miután számbavették az ígé-nyeket és a termelési lehetőségeket.

Utóirat egy soha még nem írt levélhez:
 Kedves David Alekszandrovics! Szemtanúja voltam az Ön és gyermekei néhány nappal ezelőtti találkozásá-nak, s amit akkor nem mondhattam el nekik sem, most hadd bizzam Önre.
 Tudnia kell, hogy az a budapesti vasúti híd azóta felépült; a ház, amely előtt megsebesült, ma iskola; a vonatot, amellyel Szegedre hozták, már Diesel-mozdony húzza; a kórházban, ahol azt a mosolygó arcot látta, Ön volt az utolsó háborús sebesült; a sírjánál a fűzfát nem az eső, hanem az úttörők lo-csolják, tudnia kell — miért írom mindezt. Ugye megérti, miért bízom e pár sort nyomdagépekre? Ha hango-san kellene kimondanom, ta-lán szegyejném is: harminc évig nem tudtuk, hogy ki volt Ön. Csak egy kótáblát, egy nevet láttunk, egyet a sok ezerből, a névhez nem kapcsolódott arc, a kótábla-hoz történet.
 Pontot persze soha nem tehetünk az Önről szóló tör-ténet végére, folytatódik az ma is, tíz év múlva is. A vízbe dobott kő körül apró hullámok gyűrűznek még akkor is, ha a kő már meg-nyugodott a folyó medré-ben.
 Pálffy Katalin